

יחוד קי"ג

יחוד חוטם פה דא"א

נסדר משער רוח"ק [נדף מ' ע"ד] יחוד ג'—ד'

דע כי הרבוע של שם מ"ה דמלוי אלפי"ן שהוא בגימ' ק"ל, הוא בפה של עתיקא קדישא וזה סוד מי שם פה לאדם [שמות ד'], כי שם מ"ה הוא בגימ' אדם וריבוע ומלוי שם זה דמ"ה חוץ ממ"ה שבריבוע, הוא בגימ' פה של האדם, שהוא שם מ"ה עצמו, וחבור שניהם הוא ק"ל, וזהו בחינת היצוניותו. ואמנם פנימיות זה הפה הוא הוי"ה של ס"ג, וכבר ידעת במקום אחר [ע"ח שער א"א פי"ב], כי גם בפה יש בחינת זווג מן הגרון והחיך אשר בו, שהם אחע"ה וגיכ"ק, כמו שנבאר בע"ה, ואז יוצאים שאר השלשה מוצאות עד שנעשים כ"ב אותיות, והנה החוטם של עתיקא קדישא פנימיותו הוא הוי"ה דס"ג, ויצוניותו הוא שלשה שמות של אהי"ה שיוצאים מן ג' אלפי"ן שיש בשם מ"ה אשר בפה עתיקא כנו', והם נמשכים למעלה ונעשה החוטם בבחינת היצוניותו, וכדי לקצר נכתוב היחוד בקצרה ושם עיניך בו:

[שערי חיים אין ר"ל אחר שנגמר אורות פני החוטם וחילו' ופני' הפה אח"כ ילאו מהפה ג' אהיה על חילו' החוטם שהרי אורות החוטם קדמו והחילו' קודמת לפני' אלא כוונת הענין שבתחילה אורות החוטם התפשטו עד מקום שעתיד להיות בחי' הפה בין בפני' בין בחילו' ואחר שנגמרו אורות הפה וממנו ילאו ג' אהיה ומלביש על אורות החוטם שכנגד הפה ונמלא שאורות החוטם בפנים לאורות הפה ואורות הפה למעלה ר"ל בעובי עכת"ד הגוב"י בדפו"י]

[דע"ה אין הענין הזה כפי פשטי שטחיות לקונו, אצל סמיך אדברות קדשו במקומות רבים ובפרט במבו"ש דף ס"א ע"ב [שערי חיים: ל"ל דף ס"ב סע"ב]. אוירא דגלגלתא לא נתגלה באבר ממקי אלא בסוד שערות, אמנם מוחא סתימאה יכלה להתגלות בחוטם ע"כ. ובשער מאמרי רשב"י ע"ה פרשת נשא על פסוק יברכך, רישא ג' מוחא סתימאה יכלה להתלבש באבר ממק' בחוטם קינא ממנו, שהוא הוי"ה דמ"ה ג' אהי"ה בכת ס"ג רישא תניינא דלעילא ממנה, כי תמיד ס"ג מתלבש במ"ה עכ"ל. הרי להדיא שג' אהי"ה שבכת מ"ה שבמוחא סתימאה ע"י ס"ג רישא תניינא, והשתא ביחוד הפה שכבר ידעת שתלת רישין דא"א מתגלים בפה כידוע, ועתה בהתעורר מ"ה שבפה מולא מין את מינו החוטם וניאור קס מ"ה דמוחא סתימאה, שע"י ס"ג כדמות הפה כדי שאח"ז יתעוררו רוחא לחיי מס"ג שבו לזו"ן כדבסמוך. ותל"מ וכן כתב השמ"ש זלה"ה בע"ח פי"ב משער י"ג מ"ב:]